

var en „guddommelig“ Bemærkning, og „guddommelig“ skal selvfølgelig her forstås som meningsløs, selvmodsigende eller andet saadant slet. Han finder, at det — altsaa med det ærede Medlems Udtryksmaade — er guddommeligt, at 90,000 Kr. som normalt aarligt Tilskud nu og ud i Fremtiden kan være passende, medens der samtidig i Overgangstiden bevilges 25,000 Kr. ekstraordinært, og medens jeg ikke har ment at kunne følge Henstillingen om at bevilge under ét 148,000 Kr. Det ærede Medlem vilde, hvis han i sine kritiske Undersøgelser af denne Sag havde givet nøje Agt paa Tingene, have lagt Mærke til, at denne Sag begyndte med, at der ydedes Ratetilskud, men at man efterhaanden er gaaet bort derfra og over til at give Tilskud paa et vist Trin af Opdyrkningen, et samlet Tilskud til de paa-gældende Hededyrkere. Det er under Hensyn dertil, at jeg, efter hvad der har foreligget for mig fra Selskabets Side, har fundet det rigtigt i Overensstemmelse med, hvad der blev foreslaaet i Fjor ogsaa af mig, at foreslaa 90,000 eller der omkring som ordinært Tilskud og tillige under særligt Hensyn et ekstraordinært Beløb. Jeg haaber, at det ærede Medlem saaledes vil forstaa, at der kan være nogen Mening i, og at det ikke behøver at være, hvad det ærede Medlem behager at kalde guddommeligt, at stille Forslag paa den Maade, som jeg har gjort. At det ærede Medlem aabenbart ikke synes at have Forstaaelse af selve Sagen, er et Forhold for sig, som jeg ikke skal dvæle ved. Vi bleve for nogle Dage siden her i Tinget mindede om, at Hamlet en Gang havde sagt, at der var Ting mellem Himmel og Jord, som Filosoferne ikke drømte om. Jeg vil sige, at der er Udviklingsmuligheder her i vort Land, som fortjene Støtte og Fremhjælp. Der er Muligheder for at vinde vort Land større, ikke ved Jern og Blod, men ved sejgt, udholdende og villiebaaret Arbejde. Der er saadanne Muligheder her i vort Land, selv om en vis Professor ved Landbohøjskolen ikke drømmer derom.

Saa er der talt om Subventioner til Dyrleger i tyndt befolkede Egne. Det Spørgsmaal have vi drøftet Gang efter Gang dels her i Tinget, dels i Finansudvalget. Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) tog det op paa ny, men ærede Medlemmer, der ikke have været her i Tinget før, havde sikkert Indtryk af, at her var gjort et Fund af det ærede Medlem af det socialdemokratiske Parti, et Fund, som havde overordentlig stor Betydning, i alt Fald

principielt. Summen, 5,950 Kr., er i sig selv ikke overvældende. Jeg skal derom, næst at henvise til, at dette Spørgsmaal har været rejst Gang efter Gang, sige, at der er 25 understøttede Dyrleger, og af disse 25 virke 5 paa Pladser, hvor der foruden den understøttede er 1 eller 2 andre. Dette Forhold er ikke nyt, som sagt; det har givet Anledning til Overvejelse, men vi ere i Finansudvalget — jeg siger vi, det er i Erindring om min Deltagelse i Finansudvalgsarbejdet — hver Gang blevne staaende ved det, at vi ville lade Forholdet løbe ud af sig selv. Saa længe Amtskommunen gav Tilskud til de paa-gældende Dyrleger, skulde Staten ikke trække sit Tilskud tilbage. Man kan sige om den Aftale, at den ikke er forstandig, eller hvad man nu vil sige, men det har været en Aftale, som man er falden tilbage paa Gang efter Gang.

Nu siger det ærede Medlem, at der blandt disse Folk, som saaledes faa 250 Kr. aarlig af Staten — det er det hele, det drejer sig om —, er Mænd, der have Indtægter — det var i Flertal — paa fra 5,000 til 10,000 Kr., og jeg vil sige: Er det Tilfældet, hvad jeg ikke kan vide noget om, skal jeg, trods de Aftaler, som i sin Tid ere truffene, og som vi Gang paa Gang ere faldne tilbage paa, bidrage mit til, at disse Mænd forsvinde ud af Listen ved anden Behandling. Men for Resten vil jeg sige, hvad ærede Medlemmer sikkert ogsaa ere enige med mig i, at det er at skyde Spurve med Kanoner, naar det ærede Medlem overfor disse halvtredie Hundrede Kroners Tilskud til hver enkelt i den ikke overdreven talrige Kreds af Mænd taler om Kaffetoldens Forhøjelse som noget, der skal sættes i Forbindelse dermed eller Afskaffelse af Alderdomsunderstøttelse. Det er at skyde over Maalet, at skyde Spurve med Kanoner. Det ærede Medlem minder mig derved om Mistress Caudle, som havde det med at holde Gardinprædikener, saa hendes Mand ikke fik Blund i Øjnene, saaledes ogsaa en Gang han havde været ude at solde 25 pence op i Kaffe. Hans kære Ægtehalvdel plagede ham hele Natten med Forestillinger om, hvad der kunde være vundet med disse 25 pence, hvis han ikke havde soldet dem op. Og det var overordentlig store Ting, der kunde have været naaet, overordentlig store Ulykker, der kunde have været hindrede, hvis Manden havde ladet det Solderi fare. Imidlertid, mener man, at den nævnte Aftale er saa gammel, at den ikke længere bør holdes, kunne vi godt forhandle derom. Det er